

I
Ἐναλγησία!
Ἐνὼ πεθαίνει ἡ Πόλις
Οἱ ἔθνικοί μας ἥρωες
Ζητᾶνε αὔξησιν
Καὶ ἀπειλοῦν τὴ Χώρα
Μέ ἀπεργία.

II
Ἐλπιδοφόρες
Νικηφόρες
Οἱ προξενήτρες τῆς ντροπῆς
Τοποθετοῦν μέ προσοχὴ
Βόμβες Ναπάλμ
Κάτω ἀπὸ σιαγῶνες τεχνητές
Καὶ πρόσωπα
Ποῦ νευρικά κυκλοφοροῦν
Σέ ἀνελκυστήρες
Σέ ἠλεκτρικούς σταθμούς
Σέ πολυσύχναστες πλατείες
Μέ διακοπὴ φωτός διαρκείας
Καὶ μέ ἀστυνομικούς
Ἐν στήσει κι ἔκφραση λαγνείας
Οἱ ὁποῖοι φυλάττουν περιουσίας
Ἵμογενῶν, προσφύγων
Κι ἐξορίστων
Καὶ τῶν Ἀρχῶν
Καθὼς καὶ πάσης ἐξουσίας.

Σχέδια Γιώργου Σταθόπουλου

III
Καὶ οἱ δημογέροντες καὶ οἱ δάσκαλοι καὶ οἱ μαθητές μέσ στά
σχολεῖα
Μέ ἡδονὴ μπερδεύουν τίς σελίδες στά βιβλία
Τόσο ποῦ καὶ ἡ ἀθάνατη Ἑλληνικὴ μας Ἱστορία
Ν' ἀρχίζει ἀπὸ τὰ Τίρανα
Καὶ νά τελειώνει κάπου στή Συρία.

IV
Δηλώσαν οἱ Ἀρχηγοί:
«Στό πάθος, ἡ φυγὴ
Στό λάθος, ἡ ὄργη
Σκεπάστε τίς φωτιές
Δέν ὠφελοῦν»
Μιά καὶ μονάχη συνταγή,
—Παραμιλοῦν —Παραμιλοῦν.

«Μὴν ἀμελήσετε τὸ χρέος
Στὴν Πατρίδα»
Κατρακυλοῦν
Ἐγὼ, τοὺς λέω,
Γνωρίζω ὅτι δέν εἶδα
Τ' ἄ λ λ α.
Αὐτὰ πού βλέπω,
Τ' ἀγνοῶ
Ἀκόμη καὶ τὰ καυσαέρια
Τ' ἀφήνω νά χοροπηδοῦν
Ἀνάμεσά μας
Ἀ ε ρ ι κ ἄ
Θανατερά κι ἀνάλαφρα
Γιὰ τὸν ὀριστικό χαμό
Τῆς Πόλης
Τῶν περιπατητῶν
Καὶ τῶν ἐνδόξων Ἀρχηγῶν.

Ν
Ἐνθάδε κεῖται
Πόλις τοῦ πόνου
Ἡ ἄνευ ἄνθρακος καὶ ἄνευ ὀξυγόνου
Ἀθρήνητη, πικρὴ
Μές στὴν ὀμίχλη βιασθεῖσα
Καὶ νῦν καὶ στοὺς αἰῶνες κλινικῶς
καὶ χημικῶς, ν ε κ ρ ῆ.

Μάνος Χατζιδάκις

